

هوش از کل و تنی زید نه سودار ای حافظه عقلک صبح الیه تا عهدی نکونم و انتر
و دیگر کس تا مرگ خود اوستی و عمری نکر ایوم **وله** **الصلی** خزوه وصل تو کز
جان بر خیزم سنگ و صلیک مژده سی منی کجان هوسدن قالم خایر قدس و از
باغ جهان تر خیزم خایر قدس و جهان با خدن قالم خطاب باری مع لایه در بولای
نور که کز بین اختر خیزم خوانی سنگ هیکل همچون که کز بین کند و علامه او تو هم سن از
سرخ اهل کون و دکان بر خیزم کون و دکان افندی کنی هوسدن فر اعدت ایوم خط
خدا یه در بولای و اولیا با و قسم معصوم تا به مهر و ف در بارب او ایوم خط
برسان بارانی باری حدیثه سجا بندن بر باران ایرشد بر بیشتر از آنکه هر کس
بر نیاید بر خیزم ایون اولو که کز کز عیار کوی اورن مان قالم بر سر سوسنت من
بی بی و مطرب جنبین بنم مراد کهای او زده بی و مطرب سزا و ندره تا کوی
ز قدر رقص کنان بر خیزم تا سنگ بویک ایوم خیزدن رقص ایوم قالم خطاب بر خیز
قری او دن کتا عشق ایوم صاع طلب ایوم دکن اشعار ایوم که چه بیوم تو کوی
در اختر خیزم کز کز چه بیوم من بی که کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز
بر خیزم تا مرگ دمی سنگ کنار که در جوان قالم خطاب مرشد در که اندن زیاد
خیزم طلی ایوم جوان اولوسی که روحانیت حاصل اولوسی در خیز و نالای بهائی
سیرین خیزم کانت قالم و قامت کوی ستر ای سیرین حرکات مجرب تا جوا حافظ
در سیر جان و جهان بر خیزم تا حافظ بی جان و جهان هوسدن قالم بی سیرین
ترک ایوم خطاب مرشد در که اندن رقص صاع طلب ایوم **وله** **الصلی**
تا ز شام غریبان چو کز کز آنگارم عزیز لک اختام نمازین چون که کز بیو بیایم
بوی نمایی غریبان قصه بر آرم غریبان دور لمر ایوم قصه دو دم خویب لایه
د آهسته آهسته اشغلم بیاد یاز و دیار آغشان بکر بر زار یار و دیار مادی

ایمان امیر

ضار صاحب

ایمن

ایمن و امر اعلیم که از جهان زان و در سوسنت بر اندازم که همان دن ترک
راه در سوسنت رنج ایوم مراد و یا عزت و ریاضه شام اولو غریبان در
من از دیار جیسیم از بلا و غریب بن صلیک دیار دنش غریب بلاد دن
و کلم طریقت بر خیزم خود و رسان بازم ای همین بی که کز و رقص هر
ایرشد بر همین حافظ و ناظر و یا عزت و دن مراد عالم اروا هر نسبت دنیا
اولو اقبال در و کند و سوسنت بر خیزم سیر اولو جاید در خدای را آمدوی
ای اولوسی زان تا من ای ایچن بر مراد ای ای یول نه لایه زان تا من بگری
میکن و دیگر علم بر آرم چنانچه کله سن که علم بوی صدم می حافظه ایوم
خیزم بر هر کس کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز
که باز صلیک طلال عشق بی بازم که کز و مرطل جویه عاشق اولو صدم طلال
دن مراد نفس اولو در سوسنت در سوسنت و شکام می شناسد کس صبا
و شان دن هر بی بی که کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز
عزیزم که با دن غری مصاحب و بهر از م بودر هوای عشق با آرم
زین کانی ما است یار کز سوزی هوای بزرگ جانا زده صبا سیر
سیرین و فغان سیر ایوم ای صبا سیر از مکتدن با کز مراد کز کز کز کز
آمد و عشق کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز
شکایت از کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز کز
ز صلیک زیمه سوسنت که صدمه بکنت زیمه کز کز کز کز کز کز کز کز کز
صباح و عشق ایوم ایوبی مرید حافظ خوس خوس خوس خوس خوس خوس خوس
او از خوس من حافظی هر بی ایوم می نامه چینی جلوب بود لایه
مرید عبت **وله** **الصلی** بر خیزم بر خیزم دن و نالو نالو

شمال نوح
شمال ایوم

سبحه